

உத்திர சிரியை

(விளக்கஉரை)

கோவிந்த் இரத்தன்சிங் நினைவு
அறக்கட்டளை வெளியீடு

உத்திர கிரியை

எனது முன்னேற்றத்துக்கு வாழ்வு பயன் படுவதுபோன்று சாவும் பயன்படுகிறது என்பதை இறைவா, எனக்குப் புகட்டியருள்வாயாக.

உடலை உறுதிப்படுத்துதற்கும் உள்ளத்தைத் தெளிவுபடுத்துதற்கும் உறக்கம் தேவை. பழுதுபட்ட உடலை மாற்றிக்கொள்ளுதற்கும் புதிய சூழ்நிலையை உண்டுபண்ணிக்கொள்ளுதற்கும் மரணம் முற்றிலும் அவசியமாயிருக்கிறது. வாழ்ந்திருக்கும்பொழுதே மாய்ந்துபோனவன் போன்றுயார் ஆய்விடுகிறானோ அவன் ஞானத்துக்குத் தகுதியுடையவன் ஆகிறான்.

ஆவியொடு காய மழிந்தாலும் மேதினியில் பாவியென்று நாமம் படையாதே - மேவியசீர் வித்தார முங்கடம்பும் வேண்டாம் - மடநெஞ்சே செத்தாரைப் போல திரி.

- பட்டினத்தார்

இறந்தபிறகு சொர்க்கம் இருக்கிறதோ இல்லையோ? இது விவாதத்திற்கு உரிய விஷயம். நிலைமை அப்படி இருக்க இறந்த பிறகு உடலுக்கும் இறந்தவரின் ஆத்மாவிற்கு இருக்கும் ஆத்மாக்கள் (மனிதர்கள்) பல சடங்குகள் எல்லா மதங்களிலும் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. காரணம் உயிருடன் இருக்கும் மனிதன் தன்னுடைய ஆத்ம திருப்திக்காக நன்றிக் கடனை இறந்த உடலுக்கு மரியாதை செலுத்தும் வகையில் சடங்குகளை தாங்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு தக்கவாறு தங்களுடைய மதக் கொள்கைப்படி இறந்தவரின் உடலுக்கு உரிய சடங்குகள் செய்து, இல்லத்தில் உள்ள நெருங்கிய உறவினர்கள் சில முறைகளை அனுசரிக்க வேண்டி உள்ளது. இதனால் நமக்கு இயற்கையாகவும் விஞ்ஞான அடிப்படையிலும் மனத் திருப்தியும் சில பயன்களும் பெற முடிகிறது. இருப்பினும் காலப் போக்கில் நாம் நமது சடங்குகளை நம் மூதாதையர்கள் சொல்லி வைத்தபடி முறையாக செய்யத் தவறியதற்கு காரணம் சரியாக அறிந்து கொள்ளாமையே. இதனால் சடங்குகள் இடத்திற்கு இடம் பலவித மாற்றங்களுடன் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. மேலும் நமது சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் பரவலாக இருப்பதும் ஒரு காரணம்.

நமது சமூகத்தினர் வைகுந்த பதவி அடைந்தவுடன் செய்ய வேண்டிய உத்திர கிரியைகள் செய்ய வேண்டிய முறையினை இவ்விதழில் பிரசுரிக்கின்றோம்.

இக்கட்டுரை நமது இறுதியாத்திரையைப்பற்றியதாகும்.

பிறக்கும் போதும் அழுகின்றான் மனிதன் இறக்கும் போதும் அழுகின்றான்.

உலகத்தில் நாம் பிறப்பது சில கடமைகளைச் செய்யத் தான். அவை முடிந்ததும் நாம் எங்கிருந்து வந்தோமோ அங்கு செல்ல தயாராக இருத்தல் வேண்டும். இதில் துக்கம்

என்பதற்கு இடமே இல்லை. நமக்கு வேறு பணி தயாராக உள்ளது என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

ஆதலால் நமது ஆத்மா, பூதவுடலை விட்டு பிரிந்து அமர லோகம் சென்ற பின் அவ்வுடலுக்கு கீழே கூறியபடி கிரியைகளை கஷத்திரிய தர்மப்படி செய்ய வேண்டும்.

இறந்தவர்களின் உடலை பூஜிக்கும் வகையில் குத்து விளக்கு ஏற்றி, தேங்காய் உடைத்து தலையருகில் வைக்க வேண்டும். தலை வடக்குப் பக்கத்தில் இருத்தல் வேண்டும். ஆண் என்றால் வலது பக்கத்திலும் பெண் என்றால் இடது பக்கத்திலும் தற்பையின் மீது பச்சரிசி கொஞ்சம் போட்டு தாம்பூர அல்லது பித்தளை செம்பில் நீர் நிரப்பி வைக்க வேண்டும்.

இறந்தவரை குளிப்பாட்டுவதற்கு முன்பு கொள்ளி வைப்பவர் சவரம் செய்து குளித்த பின் புரோகிதர் மூலம் கரும கிரியை செய்த பின் பித்தளை செம்பில் உள்ள நீரை எடுத்து இறந்தவர் உடலில் தெளித்து மூன்று முறை வலம் வந்து பின் இறந்தவரை குளிப்பாட்டல் வேண்டும். உடலில் எண்ணெய், சீயக்காய் தேய்த்து குளிப்பாட்டி மாலை அணிவித்து, பேரக்குழதைகள் நெய் பந்தம் பிடிக்கச் செய்து வாசனை திரவியங்கள் ஊற்றி வேஷ்டி, அங்க வஸ்த்திரம் கட்ட வேண்டும். பூணூல் அணிவித்தல் வேண்டும். பெண் என்றால் புடவை, ரவிக்கை அணிவிக்கவும். அதன் பின் மோட் துணிகீழிருந்து மேல் வரைக்கும் முகத்தை விட்டு மூடவும். உடலை வெளியே எடுத்து வரவேண்டும். இறந்தவர் உடலை மயானத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வைக்கோல் மூலம் செய்வித்த பாடையில் உடலை வைத்து பின் உடலின் மீது சிகப்பு சில்க் (டபேடா) துணியில் போர்த்தி மலர் தூவி கொள்ளி வைப்போர் இறந்தவர் உடலின் காலடியில் கற்பூரம் ஏற்றி மூன்று முறை வலம் வந்து அலங்கரிக்கப்பட்ட அவ்வுடலை “ராம் நாம்” ஸத்தறை ஸப் கோ யஹி கத் ஹை” என்று ராம நாமத்தை கூறிய வண்ணம் உடலை மயானத்திற்குக் எடுத்துச் செல்லவேண்டும் கால்கள் முன் பக்கத்தில் இருக்கும் வகையில் பாடையினை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

கருமம் செய்வோருக்கு மல் துணியில் ஒரு வேஷ்டியும், அதே துணியில் அங்க வஸ்திரமும். பூணூல் ஒன்றும் ஒரு கோவணத் துணியும் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும். இவைகளை (தல்வி) 10-ம் நாள் நிகழ்ச்சி வரை அணிந்து பின் நாவிதனுக்கு கொடுக்க வேண்டும். இந்நிகழ்ச்சிகளில் ஒரு பித்தளை டம்பளர் மற்றும் ஒரு ஆணிவைத்திருக்க வேண்டும். முதலில் தூக்குபவர்கள் மயானம் வரையில் தோள் கொடுக்க வேண்டியது

இல்லை. மற்றவர்களும் தோள் கொடுக்கலாம். முதலில் தோள் கொடுத்த நால்வர் மாத்திரம் இறுதியில் தோள் கொடுத்து இறக்க வேண்டும்.

மயானத்தின் வாயில் வந்ததும் பிரேதத்தை கீழே இறக்கி ஓர் பிண்டத்தையும் மூன்று பக்கத்திற்கு மூன்று வெற்றிலையும் காசும் வைத்து பிரேதத்தின் தலை சுகுகாடு பார்க்கும்படி உள்ளே எடுத்துச் செல்லவேண்டும்.

சிறு வயது குழந்தைகளையும் பாலகர்களையும் அடக்கம் செய்ய வேண்டும். 14 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆண் பெண் ஆகியோரை தகனம் செய்யவேண்டும்.

தகனம் செய்யும் இடத்தில் கட்டைகளை அடுக்கி ஆண் என்றால் முகம் ஆகாயத்தை பார்க்கும்படியும் விதைவைப் பெண் களுக்கு மட்டும் கைகளை பின்னுக்கு வைத்து பெண் என்றால் முகம் பூமியை பார்க்கும் படி வைத்து உடலின் மீது கட்டைகளை அடுக்க வேண்டும். சந்தனக்கட்டையையும் சேர்த்துவைக்க வேண்டும். கொள்ளி வைப்போர் மூன்று முறை வலம் வந்து ஆண் என்றால் தலைபாகத்திலும் பெண் என்றால் கால் இடமும் கொள்ளிவைத்திடல் வேண்டும்.

நெருப்பு நன்கு பற்றியவுடன் ஓர் மூங்கிலை எடுத்துக் கொண்டு அதை கருமஞ் செய்வோர் கையில் கொடுத்து கபாலம் வெடித்ததும் மூங்கில் வழியாக நெய், தேன், எள் சேர்த்து அதன் வழியாக கபாலத்தில் விட்டு, பின் ஒரு மண் பாணையில் தண்ணீர் நிரப்பி தோளில் சுமந்து சிதையை சுற்றி வரவேண்டும். ஒவ்வொரு முறை சுற்றி வரும் போதும் மண்பாணையில் கல்லால் ஓர் துவாரமிட்டு மூன்று முறை ஆனபின். மண் பாணையை பின்னால் விட்டு விட்டு திரும்பிப்பாராமல் போக வேண்டும்.

இறந்தவர் வீட்டிற்கு வந்து வெளியே இருக்கும் நீரில் கால் அழம்பி, தீப தரிசனம் செய்ய வேண்டும். வாயில் உப்பு மிளகு போட்டு சிறிது நேரம் வைத்திருந்து வெளியே வந்ததும் துப்பிவிடவேண்டும் பின் வீட்டிற்கு வந்து எல்லோரும் ஸ்நானம் செய்து வீட்டையும் சுழவிட வேண்டும்.

பால் நிகழ்ச்சி :

இறந்த 3-ம் நாள் செய்யும் நிகழ்ச்சி இது. ஒரு தாம்பாளத்தில் இறந்தவர் ஆவலோடு உண்ணும் உணவு வகைகள், பழம், முதலியவற்றை வைத்து அன்னாரது உருவப் படத்தின் முன் வைத்து ஒரு டம்ளரில் பாலையும் வைத்து விளக்கு ஏற்றி வைத்து கற்பூரம் ஏற்றியபின்

அந்த படையல் தட்டை எடுத்துக் கொண்டு மயானத்திற்கு புரோகிதர் சகிதம் செல்ல வேண்டும். எரிந்து மீத முள்ள எழும்புகளை சேர்த்து, மண்ணால் வடிவமைக்கப்பட்ட மனித உருவத்தின் மார்பகத்தில்வைத்து. பால், தேன், தயிர், முதலியவற்றை எலும்பு களின் மீது தெளித்து ஓர் குச்சி கொண்டு எலும்புகளை ஓர் சிறிய குவளையில் சேகரித்து அதற்கு நீராட்டி எண்ணெய், பால், தயிர் இளநீர் அபிஷேகம் செய்து பின் ஒரு சிறிய மண்பாணையில் பச்சரிசி, பச்சபருப்பு போட்டு கிச்சடி செய்து மூன்று கருங்கல் மற்றும் படையலுடன் வைத்து பால் ஊற்ற வேண்டும். அதனை யாரும் உண்ணக்கூடாது. காக்கைகள் உண்ண அனுமதிக்கவேண்டும்.

இறந்தவர் உடலை சுமந்து வந்தவர்கள் தங்கள் தோள் பட்டைகளை இந்த பால் மூலம் தோள்களை சுத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். பின்பு எலும்புகள் உள்ள கலயத்தை எடுத்துக் கொண்டு அருகில் உள்ள ஆறு அல்லது கடலில் விட வேண்டும். புண்ணிய நதிகளில் விடுவது சாலச் சிறந்தது. இதனை தஸ்கரம் செய்வதற்கு முன்பே செய்துவிட வேண்டும். பின் வீடு திரும்பி ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

பாலுக்கு தேவையான பொருட்கள் :

1. 2 சிறிய மூடியுடன் கூடிய மண் குடுவை (ஒன்று கிச்சடி செய்ய: அடுத்தது எலும்புகள் சேகரிக்க)
2. கிச்சடி செய்வதற்கு தேவையான அரிசி, பச்சைபருப்பு, கோதுமை மாவு
3. இறந்தவர் விரும்பி உண்ணும் உணவு வகைகள்.
4. குங்குமம், சந்தனம், பால், எண்ணெய், தேன், தயிர், இளநீர், ஊதுபத்தி, கற்பூரம், அரிசிமாவு, மூன்று கருங்கல், புஷ்பம்
5. கிச்சடி செய்ய எருவாட்டி.
6. அவுல் கடலை, பழ வகைகள்

தஸ்கரம் :

உயிர் பிரிந்த 10-ம் நாள் செய்யும் நிகழ்ச்சியாகும். இதில் குளம், முக்கியத்துவம், கருமம் செய்பவர் மூலமாக உடலைப் பிரிந்த ஆத்துமாலை தங்கள் முன்னோர்களுடன் பிண்டம் வைத்து சேர்த்து வைக்கும் நிகழ்ச்சி என்பர். இந்நிகழ்ச்சி ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் பொதுவானதாகும்.

பெண் கர்ப்பவதியாக இருந்தால் பிரசவத்திற்குப் பின் 13-ம் நாள் மாங்கல்யம் நீக்க வேண்டியது. அதுவரை பந்துக்கள் வீட்டிற்கு போகக்கூடாது. பந்துக்கள் யாரும் இவர்களுடைய வீட்டில் நீர் கூட அருந்தக் கூடாது.

ஒரு ஆண் மகன் உயிர் துறந்தால், அவன் வாரிசு அவனுக்கு பிண்டம் வைத்து படையல் வைத்து புரோகிதர் முன்னிலையில் முறையாகச் செய்யவேண்டும். உயிர் நீத்தவர் ஆணாக இருந்தால் அவரது மனைவியை விதவைப் பெண்கள் சூழ அழைத்து வந்து தலையிலிருந்து தண்ணீர் ஊற்றி அல்லது குளத்தில் மூழ்க செய்து அவ்வேலையில் மாங்கல்யச் சின்னங்களை களையவேண்டும். பின் தாய் வீட்டு வெள்ள நிற புடவை அணிவிக்க வேண்டும். இந்த நிகழ்ச்சிக்கு முன்னர் எல்லா சுமங்கலிப் பெண்களும் இப்பெண்ணின் முகம் பார்க்கவேண்டியது. வீட்டிற்கு வந்தபின் கண்ணாடியில் அவர் முகத்தை பார்க்க வேண்டும். அன்று மாலை வீட்டில் விளக்கு வைக்கும்போது வீட்டில் உள்ளவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் அவ்விளக்கை பார்க்கக்கூடாது.

1. பெரிய குடுவை கிச்சிடி செய்ய 1
2. சிரிய குடுவை கிச்சிடி செய்ய 11 அல்லது 13
3. தர்ப்பணம், பிண்டம் வைக்க: அரிசி மாவு, சுள்ளி, எள், படையல் இலைகள் 10, அதில் சிறிது அரிசி, காய்கறி, துவரம் பருப்பு (கொத்தவரை, கீரை) உப்பு, புளி, வெற்றிலை பாக்கு அதில் தட்சிணையுடன்.
4. பிண்டம் வைத்து பூஜை செய்ய பால் பழம், தேன், கற்பூரம், ஊதுபத்தி, வாழை இழை - 2.
5. நவக்கிரக பூஜைக்கு வெற்றிலை, கொட்டைப்பாக்குகள் 9.

பதினோராம் நாள் வீட்டிற்கு வெள்ளையடித்து சுத்த புண்ணியாதானம் செய்யவேண்டியது.

12-ம் நாள் சமையல் செய்து புரோகிதரை வரவழைத்து பிண்டங்கள் யாவும் கொடுத்து தானம் கொடுத்து காக்கைக்கு படையல் இலை வைத்து காக்கை உண்ட பின் போஜனம் செய்யவேண்டும். பிற்பகலில் பங்காளிகளால் நெருங்கிய உறவினர்கள் பகடி கட்டப்பட

வேண்டும் புரோகிதருக்கு புது வேட்டி துண்டு, குடை விசிறி காலணி கொடுத்து மரியாதை செய்து ஆசிபெற வேண்டும். பின் வினாயகர் ஆலயம் சென்று பூஜை செய்து வீடு திரும்ப வேண்டும்.

13-ம் நாள் சூதகக்காரர்கள் எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்து உணவு உண்டபின் இந்நிகழ்ச்சி முடிவு பெறுகிறது. இத்துடன் கருமங்கள் யாவும் முடிந்தது.

சிரார்த்தம் :

பின்பு திம்மாசி, செம்மாசி, 11ம் மாதம் பர்ஸி, இறந்தது முதல் தலை தெவசம் வரை மாதம் தோறும் செய்யவேண்டும். தலை தெவசம் ஆன பிறகு பிரதி மாதம் அமாவாசை அன்று தர்ப்பணம் செய்யவும்.

தலை தெவசம் 11-ம் மாதத்தில் செய்யவேண்டும். மகாளய காலத்தில் முன்னோர்களுக்கு செய்யும் போது இறந்தவர்க்கும் சேர்த்து செய்யவேண்டும். தெவசம் அன்று அன்னம், பதார்த்தம், தயிர் குழம்பு, வடை, பாயாசம், பருப்பு, நெய், பழம் இவைகளைச் செய்துபடைக்கவேண்டும். இதனால், இறந்த நமது முன்னோர் நம்மை மனமாற வாழ்த்துவர். நமது வாழ்வில் எவ்வித குறைவும் இன்றி நாம் வாழலாம்.

அறிந்து கொள்ள வேண்டியது

1. இறந்த ஆடவரை குளிப்பாட்டும் போது மணவினையும் அருகில் வைத்து குளிப்பாட்டு கின்றனர். இது ஷத்திரிய வம்சத்தில் செய்வது இல்லை
2. 10-ம் நாள் நிகழ்ச்சியில் பெண்ணின் மங்கல சூத்திரத்தை கலைந்த பின் தாய் வீட்டுச்சேலையை அணிவித்தல் வேண்டும்.
3. இறந்தவர்களை மயானத்திற்கு எடுத்துச்செல்லும் போது தென்னை ஒலையை பயன்படுத்தக் கூடாது. வைக்கோல் தான் பயன்படுத்தவேண்டும்.
4. ஆண்களை தகனம் செய்யும்போது முகம் ஆகாயம் பார்த்தும் விதவைப் பெண்களுக்கு மட்டும். பெண்ணின் முகம் பூமியை பார்க்கும் படியும் இருக்கசெய்ய வேண்டும்.
5. தலை தெவசம் இறந்தவர்க்கு 11-ம் மாதத்தில் செய்யவேண்டும்.

நல்ல கதி அடைய காஞ்சி பெரியவர் அருளிய அருள் வாக்கு

நாம் வசிக்கும் இந்த உலகத்திற்கு மிச்சரலோகம் என்று பெயர். மிச்சரம் என்றால் கலந்தது என்று பொருள். சுகம், துக்கம் இரண்டும் கலந்தது இந்த உலகம். துக்கமே இல்லாமல் சுகம் மட்டும் உள்ள லோகம் சத்தியலோகம், வைகுண்டம், கைலாசம் ஆகியவை. சுகமே இல்லாமல் துக்கம் மட்டுமே உள்ள லோகம் நரகம்.

நம் சாஸ்திர முறைப்படி மற்ற லோகங்களைவிட இந்த பூலோகந்தான் உயர்ந்தது. இங்கிருந்து எந்த லோகத்திற்கு வேண்டுமானாலும் நாம் போகலாம். மற்ற லோகங்களுக்கு போய்விட்டால் இஷ்டப்படி அவ்விடத்தைவிட்டு போக முடியாது. நாமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது. தர்மராஜன் நம் புண்ணிய பாவத்திற்கு ஏற்றாற்போல் இவ்வளவு காலம் என்று எழுதி வைத்திருப்பான். அதுவரை அங்கு இருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கே நமக்கு ஒரு தனி ஸ்வாதந்திரியம் (சுதந்திரம்) உண்டு. இஷ்டம் போல் புண்ணியம் பண்ணலாம். பாவமும் பண்ணலாம். கையினால் பூஜையும் பண்ணலாம். பிறரை அடிக்கவும் செய்யலாம். நாக்கினால் பகவத் நாமாவை சொல்லலாம் அல்லது யாரையாவது திட்டலாம். இரண்டுக்கும் நமக்கு சக்தி இருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு இந்திரியத்துக்கும் இரண்டுவிதமான சக்தியை பகவான் கொடுத்திருக்கிறார்.

இந்த ஸ்வாதந்திரியம் மற்ற இடங்களில் இல்லை. அவையெல்லாம் போக பூமிகள். மாடாக பிறந்தால் புண்ணியமோ பாவமோ பண்ண முடியுமா தேவர்களும் மாட்டைப் போன்றவர்கள்தான். இந்த லோகத்தில் கர்மானுஷ்டனம் செய்து நல்ல கதி அடையலாம். தேவலோகத்தில் அது முடியாது. இது உற்பத்தி ஸ்தானம். உற்பத்தி சக்தி மனிதப்பிறவிக்குத்தான் உண்டு. மற்றவை வயிற்றுக்குச் சாப்பிடுகிற ஸ்தானம். எவ்வளவு புண்ணியம், பாவம் புண்ணியிருக்கிறோமா அவ்வளவு பலன்களை அனுபவிக்கலாம். இந்த லோகத்தில் அனேக நல்ல காரியங்களை செய்து அவற்றை பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்து ஆத்மஞானி ஆக வேண்டும்.

----- கபம் -----